

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravištvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 178.

V Ljubljani, v sredo 5. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Slavnosti na Bledu.

(Izv. dopis.)

Z Bleda, 4. avgusta.

(Konec.)

Ko si je po blagoslovljenju ministerski predsednik ogledal razne prostore letoviškega poslopja, je šel k Mallnerju, kjer je bil na vrtu ob jezeru dine za 11 oseb, mej katerim je svirala vojaška godba. Po dineju se je podal na obisk k presvitlemu knezu Ernst Windischgrätzu. Od tod ob šesti uri na Otok, kjer sta ga sprejela domača gg. duhovnika. Po kratki adoraciji je popraševal o starosti cerkve, o stanju župnije, se čudil krasoti naše romarske cerkve ter se zanimal tudi za zidanje nove župnijske cerkve. Na to se je peljal k Mallnerju, šel na grad in po tem na obisk k staremu Kranjcu Zvegelnu.

Okolo 1/2, 9. ure se je pričela razsvetljava. Jako lepo okrašene ladije so drvele od letoviškega parka proti Mallnerju, kjer se je vkrcal v sicer priprosto pa jako krasno okinčani čolnič ministerski predsednik. Dve ladiji ste bili skupaj zbiti, na nje položene deske, s cesarskimi zastavami oviti drogovi so ladijo spremenili v nekak šotor, kjer so sedeli gostje dineja. Veselili smo se na naš domači pevski zbor, ki se je že jako dolgo časa tako marljivo in pridno s toliko skušnjami pripravljaj na ta večer, da bi kratkočasil vožnjo po jezeru s slovensko pesmijo, a tu se jim je nekaj jako neprijetnega in mučnega pripetilo. Ravno so se hoteli v lepih narodnih nošah vkrcati v zanje pripravljene čoln, pa je pričela voda vanj vtekati tako, da si niso upali na jezero. Z veliko nejevoljo so se podali domu. Kdo je bil vsega tega kriv, nam doslej še ni znano. Ladije so šle do kneza, vojaška godba je svirala, a niti jedne slovenske. Imeli smo že večkrat priložnost biti na blejski razsvetljavi, a odkrito rečemo, da je bila pri lepem vremenu še vsaka lepša kot ta. Nekako tesno nam je bilo pri srcu, še sopsti se nismo upali, še le ko so se nazadnje začeli nekateri oglašati z jetničnim Hoch, smo jih takoj zadušili s svojimi gorenjskimi Živio-klici. Pri drugih raznih razsvetljavah je bilo vedno tako živahno in veselo, tu je bilo pa vse z godbo vred le bolj mrtvo. Tudi vile niso bile tako lepo razsvitljene kakor vsako leto pri cesarski razsvetljavi, kar je pa čisto umljivo. Pri knezu se je ministerski predsednik izkrcal ter šel s svojo družbo na čaj. Druge ladije so šle po tem vsaka po svojem ter tu so se začuli večkratni veseli klici, ne vem komu na čast. Ob 1/2, 12. uri pride visoki gost domu, kjer ga čaka naš domači pevski zbor pomnožen z izvrstnimi pevskimi močmi okrajnega p. n. učiteljstva, zapoje tri pesmi, o katerih se je ekscelencija kaj pohvalno izrekel. Slavnostnega plesa se minister ni udeležil, ples je bil sicer prav malo obiskan. Zjutraj krog šeste ure je odšel v Ljubljano. — Oficijelnega značaja pač ni imel prihod Badenija, prišel je le mimogrede, radi ljubljanskega potresa. Imel je po tem tudi obleko, navadno pisarniško, celo pri cerkveni slavnosti, kar smo se malo začudili. Želeli bi bili tudi, da bi bila cerkvena slavnost malo slovesnejša, da bi se kaj svetega pelo ali vsaj resposoriji odgovarjali, pa visokim gospodom se pri cerkvenih obredih tako zelo mudi. Pač veličastneje bi bilo, ko bi pri blagoslovljenju odmevala tudi kaka cerkvena pesem, kakor je želel g. župnik. Ves vsop-

red slavnosti je vodil znani Zvegelj, ki bi najraje zatrl vsak narodni čut. Za zidanje hiše ima pa največje zasluge g. dr. Mosche, ki se je močno trudil in zelo skrbi za napredek in povzdigo našega kraja. Restavracijo je prevzel Mallner, dobivalo se bode vino, pivo in mrzla jedila. V kavarni upam, da bodo tudi slovenski časopisi. Izrekamo le še željo, da naj bode letoviška hiša v naš prid, tujcem v veselje, v čast naši lepi deželi, slovenski narodnosti pa ne v kvar!

Shod slov. katol. delavskega društva v Cerknici.

Krščansko ljudstvo vstaja,
Roke si skup podaja,
Nikdar se ne omaja!

Minulo nedeljo popoldne zbralo se je po krščanskem nauku na prostoru starega pokopališča v Cerknici lepo število občinstva, kateremu se je do 4. ure pridružilo še precejšno število vrlih možakov iz bližnjih vasij, posebno iz Rakeka in Starega trga pri Ložu, ter pričakovalo pričetka shoda, katerega je sklicalo ljubljansko slovensko katoliško delavsko društvo.

Malo pred otvoritvijo je dospela na imenovani prostor požarna bramba iz Dolenje vasi pod vodstvom svojega načelnika ter se postavila v najlepšem redu za zborovalce, da bi tem ložje pazila na red mej zborovanjem.

Na primernem prostoru je bil postavljen govorniški oder mej dvema mlajema, ki sta nosila zgoraj označeni napis.

Točno ob 4. uri otvori zborovanje društveni odbornik Rakovec, pozdravi navzoče, predstavi okrajnega komisarja g. Parmo, navzoče gospode, mej njimi ondotnega rojaka, č. g. Fr. Jagra, misijonarja v Ameriki, ter opozori zborovalce, naj skrbe vsak zase za red mej shodom.

Nato stopi na oder domači kapelan č. g. Fr. Pešec, ki v izborni, vezani besedi pozdravi v ime zborovalcev društvo kot prireditelja shoda ter izraža svojo radost nad tem, da je priredilo društvo shod Cerkničanom in okoličanom.

Po tem navdušenem pozdravu se preide na dnevni red. Kot prvi govornik nastopi društveni odbornik Gostinčar. Govornika je že v četrtič doletela čast, da je imel priliko govoriti na shodih v Cerknici ali v nje bližini in se je tudi sedaj z radostjo odzval povabilu. — Pred dvema letoma se je v Ljubljani ustanovilo slovensko katol. delavsko društvo, ki sme s ponosom ozirati se na lepe vspehe v tem kratkem času. Lansko leto meseca avgusta je povabilo v osrčje Kranjske zastopnike delavskih stanov iz vseh slovenskih pokrajin, kateri so na skupnem shodu sestavili krščansko-socijalni načrt, to je, načrtali si pot, po kateri je možno delovati za prospah in blagor trpečih kmetov, obrtnikov in delavcev.

Pojasniti posamne važneje točke tega načrta, je namen današnjemu shodu.

Najvažnejši za obstoj človeštva je kmečki stan, ki je steber države in naroda, ki je bil nekaj krepak in neodvisen, a je sedaj vsled nezdravih razmerjel rapidno propadati in se nahaja dandanes ob robu propada. Vzroki temu so mnogoteri, v prvi vrsti ljudski izkoriščevalci, židovski kapitalisti. Ti se

okoriščajo na račun ubogega oratarja, kadar kupuje ali prodaja. Razvidno je toraj, da si kmetič ne more opomoči, dokler se ne otrese teh pijavk. To je pa možno doseči le tedaj, ako se kmetovalci združijo, ako brez sebičnosti pomagajo v boju za svoj obstanek drug drugemu, kajti jeden sam ne zmore ničesar. Pred vsem pa potrebuje družba zavednih mož, dobrih pravih prijateljev, ki jo vodijo v tem nikakor ne lahkem boju. Dolžnost je vsacega zavednega domoljuba, komur v resnici bije srce za teptani slovenski narod, da pripomore svojim sobratom v tej hudi borbi in jih s svetom in dejanjem vodi od zmage do zmage.

Nič manj teptan od kmečkega je nadalje delavski stan, ki je najmnogobrojnejši mej prebivalstvom. Kako žalostno razmerje zavladuje mej delavci in delodajalci, je splošno znano, ker delavec vzlasti po tovarnah ni odvisen od svojega gospodarja samo v tem, kar se tiče dela, marveč pogostokrat tudi v vseh drugih zadevah. Sloboda sedanjega prosvitljenega 19. veka nikakor ne more osrečiti delavskega trpina. Delavni čas se mora skrajšati, da bode imel delavec priliko, vrediti si tudi svoje zasebne zadeve, in uvesti se mora strogo posvečevanje nedelj in praznikov. V sedanjih postavah nahajamo sicer zakon o nedeljskem posvečevanju, toda ta je tako elastičen, da se da raztegniti tako poljubno, kakor komu ugaja. Jednako ali še mnogo slabše pa je s političnimi pravicami delavcev. Sedaj je sicer sklenil naš državni zbor nov volilni zakon, s katerim so pa delavski stanovi kaj malo zadovoljni, kajti po novi volilni postavi, ki dovoljuje delavcem indirektno volilno pravico, ne bo veliko pomaganega. In še za to malo drobtino se bode moralo delavstvo hudo boriti, ker ima poleg tega še mnogo drugih nasprotnikov. Pritisek pri volitvah bode velikansk, toda krščanski socijalisti bodo javno in odločno ožigosali vsako nepostavno postopanje. Pred vsem pa tare ubogega delavca skrb za stare dni. Nič ne pomaga delavcu, ako se še tako trudi od ranega jutra do pozne noči, ker si pri najboljši volji ne more ničesar prihraniti za čas onemoglosti. Dolžnost države, dežele in posamnikov je, da pri-skrbé delavcu potrebne pripomočke za njegove stare dni. Ustanoviti je treba zavarovalnice za starost in onemoglost ter na ta način oprostiti delavski stan skrbi pred smrtjo za lakoto. Država tukaj lahko zdatno pomaga. Ako potroši milijone za vojaštvo, ako dovoljuje sladkornim baronom visoke premije, da lahko v inozemlju konkurirajo s svojimi izdelki, ji tudi ne bo težko, odločiti primerno svoto za največje reveže.

To so v glavnih potezah zahteve, katere smo načrtali krščanski socijalisti v svoj program gledé zboljšanja gmotnega položaja delavskih stanov in za katerih vresničenje se hočemo boriti do zadnjega. Nastopajo pa v zadnjem času mej slovenskim ljudstvom tudi še drugi „ljudski osrečevalci“, socijalni demokratje, ki hočejo s svojimi protiverskimi in komunističnimi načeli zboljšati žalostni položaj delavskih stanov. Toda zavedno verno slovensko ljudstvo se s studom obrača od židovskih izkoriščevalcev in njihovih hlapcev. Pa tudi naši domači nasprotniki niso nič boljši od prvih in se v poslednjem času bratijo s socijalnimi demokrati, akoravno pri vsaki priliki naglašajo svojo „absolutno narodnost“ in

akoravno je vsakemu znano, da so socijalni demokratje največji nasprotniki vsake narodnosti. Slovenski narod ne more pričakovati rešitve od takih ljudij, ki javno izjavljajo, da morajo popolno propasti sedanji stanovi in potem pri njih iskati pomoči. Mi pa zahtevamo in delujemo na to, da se ljudstvo povzdigne politično in gospodarsko, kar je pa možno doseči le potom organizacije na krščanski podlagi. V pravičnem boju za obstanek moramo vsikdar s ponosom priznavati, da smo kristijani, da smo Avstrijci in Slovenci. Mi se bojujemo na podlagi krščanske pravičnosti, ki veleva vsakemu svoje v vsakem oziru, v verskem, narodnem in gospodarskem, in zato je naš program prikladen vsem in vsakemu.

Zdaj nastopi drugi govornik, č. g. Fr. Jager, misijonar v Ameriki, sedaj tu na počitnicah. Govornik v poljudni, šaljivo-rešni besedi pojasni vzroke izseljevanja. Prvo izseljevanje se je pojavilo, ko so se priselili azijski narodi v Evropo, ko se je ljudstvo v Aziji preveč namnožilo in jim domača zemlja ni mogla več dajati potrebnega živeža.

Ravno tako je sedaj v Evropi in tudi v naši ožji domovini. Tudi pri nas se dobé kraji, kjer prebivalci nimajo več dovolj prostora pri jedni skledi in si ne morejo pridobiti na rodni zemlji potrebne kruba. To je vzrok, da se je jelo slovensko ljudstvo izseljevati onkraj oceana v daljno Ameriko. Vedno večje množice naših rojakov gredo iskat v novi svet nove domovine in tako nahajamo že danes blizu 80.000 Slovencev v Ameriki. Sedaj pa nastaja vprašanje, kako se godi našim bratom na tujih tleh. Nekaterim dobro, veliki večini pa jako slabo. Delimo jih v dva dela: tovarniški delavci in samostojni kmetje. Prvi pridejo navadno v Ameriko brez vsakršnega premoženja in zaidejo v roke brezvestnim agentom, kateri izvajajo iz njih še zadnje krajcarje in jih ali pusté na cedilu ali pa dovedejo v podjetja, kjer morajo od ranega jutra do pozne noči delati, kakor črna živina. Navadni zaslužek znaša 3 gld. našega denarja na dan, toda zelo se moti, kdor meni, da si more delavec pri tej plači kaj prigraniti. Sem ter tje dospe delavec tudi na boljši zaslužek, včasih celo na 25 gld., toda ta mora biti popolno večé angleščine in dolgo vrsto let služiti jednemu in istemu gospodarju v občno zadovoljnost.

Druga vrsta naših rojakov v Ameriki so samostojni kmetovalci. Ti so prinesli seboj toliko denarja, da so si kupili kos neobdelane zemlje. S pridnostjo in varčnostjo so jo obdelali in si postavili na tem svetu lastno domovje. Toda, kdor nima vsaj 10.000 gld. gotovine v žepu, ta naj nikar ne poskuša s kmetijo. Ne samo, da je tudi v Ameriki rodoviten svet vedno dražji in da je treba velikih žrtev, predno se spremeni v njive in travnike, marveč ameriški kmet mora imeti mnogo raznovrstnih strojev, ki stanejo lepe denarce.

Iz navedenega sledi, da se je tudi v deželi, „kjer se cedi mleko in med“, treba mnogo truditi za obstanek in se ne polnijo žepi sami z zlatimi novci. Prvi in nujni pogoj je torej, da človek ni postopač, kajti za take tudi v Ameriki nimajo kruha. Konečno človek ne sme popolno prazen od doma in se mora na ameriških tleh obrniti le do zanesljivih svetovalcev. Najumestneje je, ako se Slovenec obrne do kakega slovenskega duhovnika, ki mu rade volje da potrebna pojasnila.

Kot zadnji govornik nastopi č. g. dr. K r e k, ki v temeljitem, nad jedno uro trajajočem govoru pojasni pogubne posledice toliko hvalisane „slobode“. Dandanes ne moremo več govoriti o kaki samostojnosti, županstva, deželni in državni zbori imajo zavezane roke in morajo le tako delati, kakor je všeč njihovim višjim. Vsi ti so pravo za pravo le stroji svojih voditeljev. In ti voditelji so skoro brez izjeme sami židovski kapitalisti, tem se mora hoté ali nehoté klanjati ves svet. Žid sodi o vprašanju med cerkvijo in državo, on določa razmerje mej kmetom in državo in žid je zopet, ki ima odločilno besedo v obrtnem in delavskem vprašanju. Vsakdo torej lahko uvidi, da v svetovni politiki ne odločuje ogromna večina ljudstva, marveč le mala peščica židovskih kapitalistov. Pa ne samo v zastopih je oropano ljudstvo vse samostojnosti, marveč tudi pri izvrševanju najvažnejše državljanske dolžnosti, pri volitvi, ne odločuje več ljudstvo, marveč le denar, vino in golaš.

Ako se morda sem in tje nahaja kak dober zastopnik, pritiska se toliko časa nanj, da se mora slednjič ukloniti, dobri ministri morajo večkrat preje odstopiti, predno dovrše kako obče koristno delo. In

tako se dogaja, da se vedno menjavajo ministri, kakor vsakdanje vreme.

Vse je toraj zmedeno in potrebuje temeljitega popravila, toda le na moralnem stališču. Zavedati se mora svet, da je vse od Boga, da od sedanjega reda ne moremo ničesar pričakovati, ker ne stoji na temelju krščanske pravičnosti. Oblastva sicer morajo obstati, ker so od Boga in ker brez njih ni mogoč potreben red, toda vladati morajo pravično nasproti vsem stanovom. Podpirati morajo vse slojeve, posebno pa delavske, kar se pa žalibog dandanes le nasprotno dogaja in je revež povsodi najzadnji. Od zgoraj mu ne dojde nikaka pomoč; skrbi se za vse drugo, le ne za kmeta, obrtnika in delavca. Ubogo ljudstvo toraj zaman pričakuje pomoči od zgoraj in propadlo bo popolno, ako si samo ne bo pomagalo. To je pa mogoče le tedaj, ako se tesno združijo vsi slojevi, ustanove si posojilnice, zadruga, konsumna in druga jednaka gospodarska društva.

Razvidno je tedaj, da sedaj še ni napočil čas veselja, marveč čas trdega dela, vročega boja za obstanek, boja zoper sovražnike vere, blagostanja in narodnosti. In ti so naši socijalni demokratje in z njimi združeni liberalci. Da so ti res najhujši sovražniki ljudstva, spoznamo takoj, ako pomislimo, kdo se najbolj ustavlja gospodarskim zadrugam in ljudskim posojilnicam, kdo najbolj napada katoliško organizacijo in z vsemi možnimi sredstvi nasprotuje združenju obrtnikov. S take vrste ljudmi je toraj nemogoča vsaka zveza, ako hočemo priti do zboljšanja. Ti naši „prijatelji“ se ne odlikujejo v ničemer drugem, kakor v zakotnem zabavljanju proti vsemu, kar je v zvezi z vero, in z blatenjem duhovščine.

Duhovščini se v jedno mer očita, da hujska ljudstvo zoper mesta in boljše stanove ter želi te ugonobiti, pri tem se pa ne pomisli ali vsaj noče priznati, da je ravno liberalizem porušil vse blagostanje in odvezel nekaj cvetočim mestom njih ponos in veljavo. Mi toraj ne hujskamo ljudstva, marveč je le poučujemo in mu kažemo slabo stran sedanjih nezdravih razmer. Te pravice nam pa ne more in ne sme nihče odrekati in zato se bodemo borili do zadnjega zdihljeja. Priprosto, verno slovensko ljudstvo mora priti do spoznanja, kdo je njegov prijatelj in kdo sovražnik in se potem proti poslednjemu boriti z vso silo, dokler ne pride do zmage.

Tak odločilen boj pa ni več daleč. Bil se bo boj mej belim in rudečim cvetom, mej krščanskim ljudstvom in socijalno demokracijo, h kateri pristopijo v kratkem vse liberalne stranke. Da mora v tem boju zmagati beli cvet, to je pravica, za to nam je porok nebeški učenik, ki je večna resnica, in ki nam bo v tem boju gotovo pomagal do zmage nad našimi izkoriščevalci.

S tem je bila zaključena vrsta govorov.

Predsednik shodu je koncem govora opetovano pozivljajal navzoče nasprotnike, naj javno povedo svoje mnenje in ugovarjajo posamnim govornikom, toda nihče se ni oglasil za besedo. Konečno se zahvali navzočim poslušalcem, katerih je bilo gotovo do 1000, za hvalevredno vztrajnost mej shodom in vzgleden red, zahvali se v ime društva in zborovalcev č. gospodom govornikom za prekrasne govore ter s trikratnim živio - klicem na sv. Očeta in presvetlega vladarja zaključi shod ob 6¹/₄ uri.

Koncem poročila si ne moremo kaj, da ne bi pohvalno omenjali sl. dolenjevaške požarne brambe, osobito njenega načelnika, ki je ves čas mej zborovanjem skrbela za red in s tem veliko pripomogla, da se je shod v Cerknici izvršil tako veličastno in sijajno. — Bog daj, da bi ta shod, ki je sijajno pokazal, da se Cerknicanje in okoličani zavedajo katoliškega prepričanja in niso tako zaslepljeni, kakor jih slikajo naši nasprotniki, obrodil obilo sadu in pripomogel h krasni stavbi krščanske socijalne organizacije.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Nova nemško-napredna stranka skuša na vse mogoče načine pridobiti si simpatij pri prebivalstvu in na to nastopiti kot jedina vladajoča stranka v Avstriji. Sprejela je že in še sprejema vse, karkoli najde kje kaj dobrega in vabljivega, da bi si na ta način utrdila stališče mej ljudstvom. Združiti hoče pod svoj prapor vse „antiklerikalne“ življe in z njimi podati se v boj zoper klerikalnega zmaja. Največ zaslonbe ima sedaj v židovskem ta-

boru, v židovskih rokah je njeno vodstvo, ob jednem pa tudi obstanek sam. In ravno vsled tega, ker ji načelujejo in jo vodijo židje, hoče v boj zoper vse, kar je židom sovražnega; konservativne elemente hoče izbacniti iz stare levice, ob jednem pa tudi antisemite iz nove ljudske stranke. Kar potem še ostane, hoče vsprejeti pod svoje okrilje in nastopiti kot čista-napredna-židovska stranka. Toda kolovodje se zelo motijo, ako menijo, da bodo potem zvesti ostali vsi elementi, ko spoznajo jedino pravi namen nove klike. Sedaj živi samo v velikem časopisju in pri denarnih mogoteh, kar pa lahko zelo oslabi njeno privlačno silo. Mogoče je, da o novi stranki pri bližnjih volitvah ne bo duha ne sluha.

Davčni odsek gospodske zbornice razpošilja te dni poročilo o davčni predlogi, katero je izdelal baron Czedik. Poročilo priporoča vsprejem vladne predloge z nekaterimi neznatnimi spremembami ter resolucijo, v kateri se vlada pozivlja, da kar najhitreje prične s preosnovo zakona o kazenskem postopanju v davčnih zadevah. Poročilo je zelo obširno in utemeljuje, zakaj je odsek izvršil posamne spremembe v zakonskem načrtu. Izložil se je iz načrta tretji odstavek § 217, v katerem se določa, da se mora izpisek iz davčnih nalogov razgrniti na ogled 14 dni pri davčnem oblastvu prve instance, in se v tem smislu spremenil tudi § 246. S to predlogo se peča gospodska zbornica takoj, ko se otvori jesensko zasedanje.

Pogajanja o bančnem vprašanju v zadnjem času nekoliko bolj napredujejo, kakor se je to iz početka pokazalo. Kakor poroča „Pester Lloyd“, je bančni svet konečno vendar le opustil misel, da bi se moral prišteti čisti dohodek od agija v znesku 13 milijonov k lastnemu bančnemu dobičku. Koliko se bo banki ponudilo, ali osem do deset milijonov, sicer še ni gotovo, vendar je pa dognana stvar, da ustreže bančni svet zahtevam obeh vlad. Ravno tako se za gotovo pričakuje, da se sporazumejo prizadeti faktorji glede določb o delitvi čistega dobička mej obe državni polovici. Razumi se seveda, da pogoji, kateri se stavijo na bančno vodstvo, niso tako neugodni, da bi ne dobili udeležniki še tudi nadalje masnih dividend, ker sicer bi se prvi gotovo ne spuščali v nikako nadaljno razpravo.

Na Ogerskem so prišli že tudi nekatoličani do prepričanja, da civilno matrično vodstvo ni tolika dobrota za deželo, kakor se je s početka naglašalo. Nastopni slučaj kaže dovolj jasno, v kake svrhe izrablja mažarska klika novi zakon. Neki žid iz Gorenje Ogerske je določil za svojo hčerko v dotičnem kraju navadno ime Blime, kar pomeni v poljsko-židovskem narečju „Blume — cvetica“. To pa matričnemu vodju ni ugajalo in je izjavil, da nemškega imena ne more zapisati v državni register in se mora poprej mažarizirati. Tako je prišlo, da je dobil otrok ime „Vivag“, kar je seveda v obilni meri razkačilo njegovega očeta. Toda vsi ugovori so bili zaman, tudi židu se v tem slučaju ni ustreglo, akoravno so židovski liberalci največ pripomogli, da se je uveljavil nesmiselni zakon. — Morda pridejo nazadnje Mažari vendar sami do prepričanja, da tako počenjanje „dobri stvari“ več škoduje nego koristi in da si v ne predolgem času nakopljejo sovraštvo tudi nekatoliških rodov.

V Nemčiji prirede katoličani tekom prihodnjega meseca katoliški shod, na katerega nameravajo povabiti ogromno število kmetov in delavcev. Shod se vrši v Dortmundu in se boče razpravljalo pri ti priliki v prvi vrsti soc. vprašanje. Ker pa ni upati, da bi se mogli revnejši stanovi radi preogromnih stroškov mnogobrojno vdeležiti, zato je pripravljajalni odbor storil potrebne korake, da izposluje znižanje vožnih cen. Poleg tega se bo pa prikrbelo ubožnejim vdeležnikom brezplačno stanovanje in hrana. Na ta način bo omogočena vsakomur vdeležba pri katoliškem shodu in bodo katoliški renske in vestfalske dežele pokazali, kaj zmorejo s pomočjo vzajemnosti, in radostnim srcem pregledovali armado neštevilnih katoliških delavskih bataljonov.

V Italiji vlada sedaj neka grobna tišina v politiki. Kralj je ostavil minulo soboto Rim ter se podal v svojo poletno rezidenco v Monzi. V Rimu se je vršil ministerski svet, v katerem je poročal zakladni minister Luzzatti o sedanjem stanju državnih financ. K prihodnjemu posvetovanju se snidejo ministri še le v jeseni, ako se ne pojavi kaj izvanrednega. Parlament je oficijelno zaključil svoje zasedanje in so se poslanci razkropili na ratne strani. Kakor doma vlada tišina tudi v eritrejski koloniji v

Afriki, nastopilo je popolno premirje, akoravno še ni sklenjen mir mej Italijani in negušem Menelikom. Poslednji je oprostil 50 vjetnikov, ki so dospeli v varno zavetje, o ostalih pa poročila popolno molče.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. avgusta.

(Grof Badeni v Ljubljani.) Včeraj je ministerski predsednik ogledal Rudolfinum, gledališče in „Narodni dom“, kjer je zelo laskavo pohvalil veličastno stavbo. Skozi Tivoli se je peljal k vladni baraki, kjer sta ga sprejela dvorni svetnik Schemerl in dež. šolski nadzornik Suman. Pred realko ga je čakal vodja dr. Junovc z učiteljskim zborom. Najdalje se je mudil v krasno okinčani „mestni hiši“, kjer so se zbrali vsi mestni svetovalci z županom na čelu. Župan Hribar se je v svojem nagovoru spominjal potresne katastrofe, cesarjevega obiska in tudi vladne pomožne akcije. Priporočal je mesto nadaljni naklonjenosti visoke vlade. Grof Badeni se je zahvalil za prelepi vsprejem ter obljubil, da si bode vedno prizadeval pospeševati opravičene želje in zahteve ljubljanskega mesta. Nadalje je opominjal mestne občete, naj se s politiko ne pečajo, naj veliko več skrbe za interese prebivalstva, kar se z narodnim čutom prav lepo strinja. K sklepu je mestu v slovenskem jeziku voščil srečo in blagostanje. Na to je župan predstavil mestne odbornike. — Na Gradu si je Badeni ogledal stražnico, kapelo itd. Ob 7. uri je bil diner pri deželnem predsedniku, katerega so se udeležili prevzvišeni g. knezoškof dr. Missia, FML. Hegedüs, deželni glavar Detela, generalmajor Sterzi, dvorni svetnik Schemerl, župan Hribar in ministrjalni svetnik dr. pl. Wiener. — Ob 9. uri je bil souper. Povabljeni so bili zastopniki duhovščine, plemstvo, civilni in vojaški uradi.

Pred mestno hišo pa so se med tem zbirala razna društva, da prirede serenado. Na čelu spreveda je šla vojaška godba, potem veteranci z bakljami, sokoli, pevci „Glasbene Matice“, „Slavca“ in „Ljubljane“. Med slovenskimi pevci in nemškimi filharmonikarji stopal je oddelek požarne brambe. Sprevod se je pomikal po Mestnem, Turjaškem trgu, skozi Gospodske ulice, po Kongresnem trgu, Šelenburgovih ulicah, Tržaški cesti, Erjavčevih ulicah do poslopja deželne vlade. — Zbrani slovenski zbori so zapeli pod vodstvom Hubada „Popotnik“ in „Jadransko morje“, filharmonikarji pa pod vodstvom Zührerja zbor „die Muttersprache“. — Ministerski predsednik je prišel osebno med pevce ter se jim zahvalil. — S „cesarsko pesmijo“ se je serenada sklenila, nešteta množica pa se je med „živio“-klici razšla. — Na južni kolodvor sta visokega gosta spremila deželni predsednik Hein in župan Hribar. Tu ga je čakal deželni glavar Detela. Odpeljal se je o polnoči z brzovlakom na Dunaj.

(Osebna vest.) Mestni župan ljubljanski gosp. Ivan Hribar nastopi jutri dopust, s katerega se vrne dne 17. t. m.

(Socijalna demokracija in leposlovje.) „Narod“ in „Zvon“ se hudujeta nad nami, da „denunciramo“ „Zvonovega“ vrednika in Aškerca itd. „Narod“ nam je nadel zaradi tega celo nenarodni priimek „Schuft“. Zaradi takih ljubeznjivosti od strani breznačelnih pisarjev bomo hodili mirno dalje svojo pot, katera ni pot denunciacije, ampak javne resne kritike. O leposlovju bomo itak še izpregovorili, zato omenjamo vznemirjeni gospodi samo to, da so jih „denuncirali“ socijalni demokratje sami. Mi smo jih pozvali, da naj določijo svoje stališče nasproti internacionali. Tega se ne upajo. „Zvon“ celo malosrčno piše, da on tega ne more storiti. „Narod“ pa nas imenuje „Schufte“, ker smo se drznili zahtevati od njega majhnega pojasnila. — Mi odločno izjavljamo, da smo za „razširjanje leposlovnega obzorja“. Tudi o „cigararicah“ lahko pišejo leposlovci, tega nikomur ne branimo; a vprašanje je, kako se piše? In na to opetovano prosimo pojasnila, brez denunciacije. Razmerje do socijalne demokracije je Ahilejeva peta liberalizma. Ker smo jih zadeli v njo, zato toliko javkanja. Smešni ljudje! „Zvon“ je dobil v oceno novo socijalno-demokratsko brošuro, in namestu da bi njo ocenjeval, jezi se nad nami in piše o Jurčiču! Papir je potrpežljiv in bralci tudi, ki so zadovoljni s tako strokovnjaško oceno!

(Posvečevanje zvonov.) Danes je posvetil preč. gosp. generalni vikarij dr. pl. Pauker v Ssmassovi livarni nekaj zvonov in sicer: dva (276 in 164 kg) za podružnico sv. Primoža in Felicijana v Osredku, župnije St. Janž, 89 kg težki za kapelo v Kohlbergu, župnije Arnfels na Štajerskem, za podružnico sv. Barbare v Studencu, župnije Hrenovice dva (334 in 167 kg) in 52 kg težki zvon za podružnico v Gabrčah, župnije Senožeče. — Poleg tega so se ravnokar v isti livarni vili trije mali zvonovi za semeniško kapelico v Serajevu, kjer se bodo tudi posvetili.

(Iz Bohinjske Bele.) V bohinjski Savi pod Babjim Zobom so 2. avg. našli otroci pri kopanju utopljenega 70 let starega Valentina Ropret, p. d. Gozenjkovega. Sumi se, da je šel sam v vodo, gotovo iz strahu pred kaznijo, ker je skoraj gotovo on povzročil strašni požar pretečenega torka. Bil je srenjski revež. V mladosti se je klatil po Koroškem, na stara leta prišel srenji na rame ter hodil od hiše do hiše po srenji. Pretečeni tork je bil ravno v hiši, kjer je začelo goreti. Opoludne mu je prinesla gospodinja še kosilo. Na to je šel v shrambo za nastiljo ter si najbrže po svoji navadi privoščil pipico tobaka, a pri tem vžgal nastiljo. Pravijo, da je še sam poslal otroke po vodo, da bi plamen pogasil, a bilo je prepozno. Videč, da se je ogenj postalil poslopij, je bežal ter skoraj gotovo ga je gnala huda vest v vodo. Pokojnik ni bil pijanec, pač pa strasten tobakar. Zopet žalosten izgled vsem, ki v mladih letih v mesta gredo, na stare dni pa na srenje pridejo, katerim napravljajo marsikatero preglavice. Kje si pravična domovinska postava?!

(Kmetijski podružnici v Mošnjah) je ministerstvo dovolilo tombolo v korist društvene blagajne.

(Redka delavska slavnost.) Livar pri trdkih Samassa, Alojzij Eberle, je 1. avgusta dovršil 40 let, odkar je v službi pri enem in istem gospodarju. V ta namen je napravil gospodar lepo slovesnost na strelišču, h kateri so bili povabljeni uradniki in delavci omeujene tovarne. Eberle je bil že leta 1892 odlikovan z zlatim zaslužnim križcem. Odlikovancu dal Bog še mnogo zdravih let!

(Iz Št. Petra na Pivki) 4. avg. 1896. Včeraj bil je tukaj pokopan obče spoštovani Pavle Penko, mnogoletni sluga v pisarnici južne železnice na tukajšnji postaji. Bil je veren mož: naročil je pred smrtjo ostalim, da naj se mu pogreb vrši spodobno po tukajšnji navadi. Mož ni vedel, da je priklopljen sviral demokraciji, katera ga je zvalila na limanice, kakor splošno vsacega nevedneža, s puhlo obljubo, da se potegnejo za njega vsikdar, posebno pa kadar bode obnemogel, še manje se pa nadjal, da mu bo ta vprizorila sramotni čin z „rudečim trakom“. Ker rudečih trakov pri pogrebu pri nas še niso videli, je marsikdo začudeno gledal to novost. No, s takim početjem si „rudečkarji“ sami kopljejo grob. Mi potrebujemo delavskega društva, katero bi oskrbovalo obolelim in onemoglim udom gmotno podporo, vmrlim pa spodoben pogreb!

(Iz Trnovca) 3. avg. Nedavno smo poročali, da je pri vsikleni obravnavi v dež. sodišču v Ljubljani bistriški notar Rahne propadel proti županu Benigarju in kapelanu Rudolfu. Iz prevelike tolerancije izpustili smo ime okr. sodnika Kovača v Bistrici. Storili smo to, da ne bi sodil kdo, da vse črno vidimo. Danes govoriti moramo jasneje. Svet naj izve, da je tudi g. Kovač prestajal velike bolečine, izvedevši, da sta imenovana gospoda naprtane obtožbe prosta. Kakor notarju Rahnemu je tudi sodniku Kovaču g. Rudolf skrajno neljuba oseba tukaj. — G. Rudolf užival je mirne čase, ko je bil še g. svetnik Štrucelj, trezen mož, sodnik v Bistrici in tudi kmetom se pod njegovim uradovanjem ni nepravilno delalo. Odkar pa je g. Kovač v Bistrico prišel, se kmetje disciplinirajo z zapori, da kar strmimo. G. Rudolfa vidi zlasti rad ter takrat kar iz ravnotežja pade od samih simpatij ter ga priporoča na vse strani, kamor ve, da bi mu prej pomagalo odtod. Sicer ima mož veliko posebnosti, zlasti grozovito nervoznost. Sodnik pa je, po našem mnenju poklican mir pospeševati in lahko razdražljive duhove, kot so zlasti mladeniči, tolažiti in pogovarjati — a mesto tega se kmetom oznanuje: Kaj poslušate duhovne? Li to povzdiguje ugled sodišča? Si li hočete tako še tisto malce zaupanja rešiti? Ali mislite celo s ta-

kim ravnanjem ljudstvo od duhovnov odtrgati? — Mesto pogovarjati jih, se mladeniči namenom vznemirjajo. — Te dni se mladeniči nagovarjajo od istih mož, naj kaplana tožijo, le tožijo in zopet tožijo, zato, ker se ne da pod noge. — Za danes dovolj, imamo pa še dosti blaga, a za danes ga držimo v rezervi. Če treba, bomo s pričami postregli. Napisali smo te vrstice le iz namena, da bo svet izpoznal, odkod se vznemirjajo pred vsem duhovi pri nas? Po mnenju in želji gg. notarja Rahneta in sodnika Kovača se g. Rudolf ne sme braniti naščevanim svojim pobijalcem. Ali pa je g. Rudolf agitator, kakor sta ga nestrpnost gospoda v svojem prizivu izvolila imenovati? Vsa naša pokrajina ga marveč pozna in spoštuje kot skrajno delavnega, treznega moža, kateremu je blagor in sreča ljudstva nad vse, katero ljudstvo on resnično ljubi, ker trpi in žrtvuje in vstraja možat na svojem mestu.

(Darovi.) Za monsign. Jeranovo dijaško mizo. Neimenovan 1 gld. — Izgubljena stava 4 gld. — Neimenovan 10 gold. — G. Fr. Kepic iz Češnjic 2 gold. — Iz Starega trga pri Rakeku 5 gold. — Bog plačaj blagim dobrotnikom!

(Domača umetnost.) Krasen srebern v ognju pežlačen, 1006 gramov tehtajoč kelih je v renesančnem slogu napravil pasar gospod Ivan Kregar po naročilu gospoda J. M. Soluca za župnijsko cerkev sv. Matija v St. Pavlu v Ameriki. Kelih je jako solidno izdelan in okrašen z lepimi emajli.

(Zahvala.) G. Jožef Traven, učitelj v Naklem, je daroval v spomin na njegovo 40 letno službovanje za „cesar Franc Jožefovo ustanovo za učiteljske sirote na Kranjskem“ sto goldinarjev. Za ta velikodušni dar se mu v imenu „slovenskega učiteljskega društva“ najtopleje zahvaljujeta: Andrej Žumer. Jakob Dimnik.

Društva.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi v nedeljo dne 9. vel. srpana 1896, ob 3. uri popoldne javen shod pri Rupertu Lahu p. d. Leitnerju v Pokrčah. Ob ugodnem vremenu na prostem. Slovenci! Udeležite se tega važnega shoda v prav obilnem številu! Odbor.

(Katoliško delavsko društvo za Črno in okolico) priredi v nedeljo dne 9. vel. srpana t. l. ob 2. uri popoldne ustanovni zbor v gostilni pri „Matevžu“ v Črni. Prosi za obilno udeležbo odbora.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Črno in okolico) priredi v nedeljo dne 9. avgusta t. l., ob 4. uri popoldne v gostilni pri „Matevžu“ v Črni občni zbor z navadnim vspešdom. Uljudno so k temu zboru vabljeni vsi udi in gosti, ki hočejo podružnici pristopiti. Odbor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Štefan in okolico v Ziljski dolini) bode imela v nedeljo dne 9. avgusta t. l., ob 1/2 4. uri popoldne, v gostilni pri Lipši na Plešišču svoj letni občni zbor s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Razni govori in nasveti. 3. Petje. 4. Volitev odbora. 5. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnih doneskov. 6. Prosta zabava. — Vstop k zborovanju imajo le udje in tisti, ki mislijo pristopiti. Prijazno vabi k obilni udeležbi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 5. avgusta. Ministerski predsednik grof Badeni se je povrnil danes popoldne iz Ljubljane.

Praga, 5. avgusta. Poljedelski minister grof Ledebur je došel iz Dunaja.

Opava, 5. avgusta. Volitve za šleški deželni zbor so razpisane na 5., 11. in 14. septembra.

Monakovo, 5. avgusta. Bolgarski knez Ferdinand je odpotoval včeraj zvečer čez Solnograško na Dunaj.

Pariz, 5. avgusta. Po zadnjem ljudskem štetju je v Franciji 38,228.969 prebivalcev, torej le 133.819 več, nego l. 1891.

Pariz, 5. avgusta. Razni listi poročajo, da je dobil občinski svet mesta Vichy uradno naznanilo, da dospeta tje ruski car in carica dne 18. septembra.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zasnamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

London, 5. avgusta. „Times“ objavlja neko poročilo, iz katerega je razvidno, da je še vedno mogoče zedinjenje Anglije z ostalimi velevlastmi glede krečanske zadeve.

Madrid, 5. avgusta. V mestu Ruega, pokrajina Valadolid, je navstal požar, ki je vničil 600 hiš. Govori se, da je zažgala maševalna roka.

Carigrad, 5. avgusta. Poročila iz kandijskega okraja so še vedno vznemirljiva. Skoro ne mine dne, da se ne bi prijavil tu ali tam kak rop ali umor. Vsa prizadevanja, pomiriti razburjene duhove, so bila dosedaj zaman.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je **prni sirup lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)**, kateri se uporablja prav vspešno. — Cena steklenici 35 kr. 12 stekl. gld. 3-60. 123 (50-24) 3

Umrli so:

3. avgusta. Anton Kušar, trgovski knjigovodja, 28 let, Vegove ulice 8, pljučna tuberkuloza. — Franc Knerler, vrvar, 79 let, Kladezne ulice 9, vodenica.

4. avgusta. Ludovika Peterca, čevljarja hči, 4 leta, Pristavske ulice 8, pericarditis.

V hiralnici:

2. avgusta. Marjana Turk, železniškega uslužbenca vdova, 79 let, ostarelost.

Tujci.

2. avgusta.

Pri **Storu**: Latinak, Gruber, Piek, Pichler z Dunaja. — Egersdorfer, Šrepel iz Zagreba. — Kavčič iz Linca. — Jenko iz Belgrada. — Cersovani iz Gorice. — Vranič iz Vrbovskega. — Saoghy iz Szeged-a. — Vidulovic iz Grada. — Logar iz Dolne.

Pri **Matiču**: Pavieh iz Zadra. — Pavieh, Drab z Dunaja. — Mandl iz Pinzhely-ja. — Boye iz Grada. — Pleplar,

Pausehek iz Dun. Novega Mesta. — Murnik iz Maribora. — Gruntar iz Ribnice. — Maschke, Porlitz, Deganis, Zuzulin iz Trsta. — Raplitz iz Pasove.

Pri **Lloydu**: Gaberščik iz Cerknega. — Boli z Reke. — Wagner iz Šmarja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Loschdorfer iz Laškega Trga.

Pri **Bavarskem dvoru**: Pfefferer iz Kočevja. — Kohn iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Tušar iz Idrije. — Hainal iz Brež.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
4	9. zvečer	735.0	20.1	sl. jvzh.	jasno	
5	7. zjutraj	734.7	16.3	sl. jvzh.	soparno	0.0
	2. popol.	731.6	26.5	sr. svzh.	poloblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 20.7°, za 1.1° nad normalom.

543 1-1

Dr. Lovro Požar, c. kr. gimn. profesor, naznanja tužnim sreem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njegov ljubljani oče

Jurij Požar, posestnik,

dné 3. avgusta 1896 zvečer v 79. letu svoje dobe, prejemši svete zakramente za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bode dné 6. avgusta 1896 ob 8. uri dopoldne v Moravčah.

Svete maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Blagi pokojnik bode priporočen v molitev in prijazen spomin!

Vrhopolje, dné 4. avgusta 1896.

(Mesto vsakega posebnega naznanila.)

Štupa za prašiče

ali in
svinjski redilni
hranilni prašek.

Najboljše varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče.

1 zavoje 25 kr., 5 zavojev 1 gld.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

lekarna Trnkóczy

76 2 v Ljubljani, 463 10-7
pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Učenec

s primerno šolsko oliko se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri J. Šket-u, Žužemberk. 542 3-1

Za napravo novih vodnjakov

kakoršneko-li globokosti, in sicer za vsa pri tem potrebna dela, kakor: kopanje, obzidavanje, vkladanje cevi itd., kakor tudi za **popravljanje vodnjakov**, napeljevanje vode v daljavo in za enaka dela se priporoča ter dobro delo zagotavlja

Luka Omeje 518 3-3

v Mednu št. 1, pošta Šent-Vid nad Ljubljano.

Koverta s firmo vizitnice in

trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna

v Ljubljani.

Oklic.

Dné 10. avgusta 1896. leta

ob 10. uri dopoldne

prodajala bodeta **Matija Hočevar** in **Fran Hren** v Trebanjski graščini 534 2-2

različno blago

kakor: **46 glav lepe goveje živine, 1 debelega bika muricidolskega plemena, nad 30 angleških plemenskih prašičev in več konj.**

Od dné 11. avgusta 1896. l.

dalje prodajala bodeta:

različne gospodarske stroje, kmetijsko orodje, vozove,

nad 150 veder dobrega dolenjskega vina,

razna žita in sploh vso premičnino.

Natečaj.

Za mestno elektrarno v Ljubljani razpiše se

stavba centralne postaje v Parnih ulicah.

Zgraditi je: kotlišče z razpetino 14 m., strojno poslopje z razpetino 15.5 m.; strojno poslopje in kotlišče zgraditi je s skupno srednjo steno in s približno dolžino 33 m. Nadalje zgraditi je 40 m. visok dimnik, za priskrbovanje kondenzacijske vode potrebni vodnjak, reservoir za vodo, cevovode itd.

Zmožni podjetniki, ki bi radi prevzeli omenjena dela in dobave, naj vložijo zapečateni ponudbe s 5%nim vadijem nakasneje

do poludne 17. avgusta 1896

pri podpisnem magistratu.

Mere za to stavbo dobiti je pri mestnem stavbinskem uradu, kjer so na vpogled tudi stavbeni pogoji.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 31. julija 1896.

540 3-1

Dunajska borza.

Dné 5. avgusta.		Dné 4. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld. 200 gld. 75 kr.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 60 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	137
Skupni državni dolg v srebru	101 70	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 50	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 80
Avstrijska zlata renta 4%	123 45	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 25	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 75
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 60	Salmove srečke, 40 gld.	69 50
Ogerska zlata renta 4%	122 25	Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 75	St. Genois srečke, 40 gld.	70 —
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 45	Dunavske vranavne srečke 5%	126 75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	978 —	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 75	Ljubljanske srečke	23 —
Kreditne delnice, 160 gld.	357 60	Posojilo goriskega mesta	112 —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 —
London vista	119 66	4% kranjsko deželno posojilo	— —	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3395 —
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 67 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 45	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	419 —
20 mark	11 72	Prijoritete obveznice državne železnice	225 —	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 —
20 frankov (napoleonidor)	9 50 1/2	„ „ južne železnice 3%	171 25	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	60 —
Italijanski bankovci	44 25	„ „ južne železnice 5%	128 60	Montanska družba avstr. plan.	79 —
C. kr. cekini	5 64	„ „ dolenjskih železn. 4%	99 50	Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	157 50
				Papirnih rubljev 100	126 87

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega srestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.